

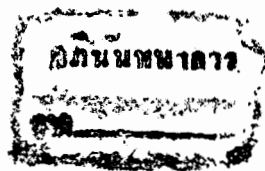
ปีการศึกษา 2531

ชื่อปริญญาบัตร เครื่องสมข้อมูลีพร้อม

โดย

นายจิรายุ จิรสุนทร

นายพิศาล ปรีชาภาส

023224

10.ลค. 10.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ให้ผู้อื่นได้เห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องลบข้อมูลอีพ롬

นายจิรายุ จิรสุนทร
นายพิศาล ปรีชาภาส
นายวิทยา ทิพย์สุวรรณพร อาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2531

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เรียบเรียงจากผลงานที่ได้พัฒนาเครื่องมือใช้ลบข้อมูลอีพ롬 ทำให้สามารถลบอีพ롬ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบข้อมูลครั้งละ 1 แอคเตส นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบว่าอีพ롬ที่นำมาลบข้อหรือไม่ โดยการทำงานร่วมกับภาคเพาเวอร์ซัพพลายในการควบคุมการฉายแสงอุลตราไวโอเลตแบบอัตโนมัติ ซึ่งในเครื่องลบอีพ롬โดยทั่วไปจะไม่มีวงจรเหล่านี้

EPROM ERASTER

MR. GIRAYU GIRASOONTHORN
MR. PISAL PREECHAKARS
ASSOCIATE PROFESSOR
MR. VITHAYA TIPSUVONPON
1988

ABSTRACT

This thesis collects the development of eprom eraster which can eraste eprom efficiency. It can check data 1 address per time and eraste short or not by woking with power supply in automatic control of ultrariolet ray,which mormal eprom eraster have not thesecircuits. And also this thsis shows condition of Eprom.

เอกสารอ้างอิงที่เป็นวารสารภาษาไทย

1. คณีย์ ตันทีปธรรม, "เครื่องลบข้อมูลอิพธอม" , วารสารคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ เวลต์ ฉบับที่ 105 2530 หน้า 102 - 108
2. ธวัชชัย เอกเสถียร" โวลท์เทจเรีคกูเลเตอร์" , วารสารคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ เวลต์ ฉบับที่ 98 2530 หน้า 30-34

เอกสารอ้างอิงที่เป็นหนังสือภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

1. คู่มือ ไอซี ซีโมส ตระกูล 4000 บริษัทซีเอ็คยูเคชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทนำ		1
บทที่ 1	วงจรเพาเวอร์ซีพหลาย	2-3
1.2	การทำงานภาคเรกติฟาย์	4
1.3	การทำงานภาคบ็อกกิ้งโอเวอร์โวลท	4
1.4	การทำงานภาคเรกติเลเตอร์	5
บทที่ 2	วงจรถตรวจสอบข้อมูลที่ละ 1 แอคเตรส	6-10
2.1	วงจรแสดงแอกเตรส และข้อมูล	11-14
บทที่ 3	วงจรแสดงสภาพของอีพროม	15-18
บทที่ 4	วงจรถควบคุมการฉายแสงอุลตราไวโอเลต	19-21
บทที่ 5	ตำแหน่งขาของอีพროมแต่ละเบอร์	22-24
บทที่ 6	บทวิจารณ์และสรุป	25-26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทนำ
เครื่องลบข้อมูล อีพรอม (EPROM ERASTER)

โดยทั่วไปการลบข้อมูลในอีพรอมเราจะใช้วิธีการฉายแสงอุลตราไวโอเลตผ่านช่องรับแสงของอีพรอมโดยใช้เวลาประมาณ 20 นาที จากนั้นจึงนำอีพรอมที่ลบเสร็จเรียบร้อยแล้วไปเข้าไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการตรวจสอบดูว่าข้อมูลในอีพรอมถูกลบออกหมดหรือยัง (อีพรอมที่ได้รับการโปรแกรมเกินกว่า 2 ครั้งส่วนมากจะต้องใช้เวลาในการฉายแสงมากขึ้นกว่าเดิม) ถ้าหากข้อมูลยังไม่หมดก็ต้องนำเอาไปทำการฉายแสงและตรวจสอบกันอีกจนกว่าจะลบข้อมูลในตัวอีพรอมหมด จากวิธีดังกล่าวนี้ทำให้เราเห็นข้อเสีย คือ ช่วงเวลาที่ใช้ในการฉายแสงนั้นเราไม่สามารถจะกำหนดเป็นเวลาที่แน่นอนได้ ขึ้นอยู่กับว่าอีพรอมตัวนั้นได้รับการโปรแกรมบ่อยครั้งแค่ไหนและยังขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะตัวของอีพรอมที่นำมาลบข้อมูลนั้นกำหนดอย่างไร อีกทั้งวิธีการนี้ยังทำให้เราต้องเสียเวลากับการนำเอาอีพรอมไปทำการตรวจสอบกับไมโครคอมพิวเตอร์ครั้งแล้วครั้งเล่าจนกว่าข้อมูลในอีพรอมจะหมดไป

สำหรับโครงการนี้ เราได้ทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้โดยเฉพาะโดยเครื่องลบข้อมูลอีพรอมชนิดนี้มีความสามารถดังนี้

1. สามารถตรวจสอบได้ว่าอีพรอมตัวที่นำมาลบนั้นสมควรที่จะนำไปใช้งานอีกได้หรือไม่ (ดีหรือเสีย เสื่อมคุณภาพหรือไม่)
2. ช่วงเวลาที่ใช้ในการฉายแสงเป็นแบบอัตโนมัติโดยจะทำการตัดระบบการฉายแสงออกเมื่อลบข้อมูลหมดแล้ว
3. ตรวจสอบข้อมูลทีละ 1 แอ็คเตส
4. เมื่ออีพรอมที่นำมาลบข้อมูลข้อเท็จจริงเพาเวอร์ซัพพลายจะหยุดจ่ายกระแสไฟฟ้าทันทีพร้อมกันมีเสียงออกดังขึ้น
5. ลบอีพรอมได้ 6 เบอร์ คือ 2516, 2716, 2532, 2732, 2764, 27128
6. การลบข้อมูลใช้วงจรอะสเทเบิล มัลติไวเบอร์เลเตอร์ ผลิตความถี่ออกเป็นพัลส์เพื่อให้มีเวลาเพียงพอที่ใช้ในการตรวจสอบข้อมูลได้ทั้งหมดทุกแอ็คเตส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

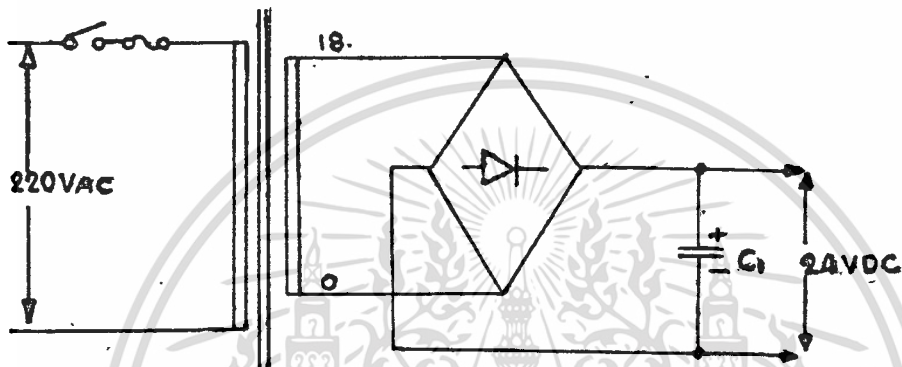

วงจรเพาเวอร์รีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 การทำงานภาคเรกติฟาย์

จากวงจรรูปที่ 1 ภาคนี้จะใช้ไดโอดแบบบริดจ์เรกติฟาย์ ไฟเอ.ซี. 18 โวลต์ จากหม้อแปลง จะถูกเรกติฟาย์โดยไดโอดแบบบริดจ์แล้วฟิลเตอร์ด้วยตัวเก็บประจุ C_1 ได้เป็นไฟ ดี.ซี. 24 โวลต์เพื่อป้อนให้กับวงจรภาคป้องกันโอเวอร์โวลต และภาคเรกติกูเลเตอร์ต่อไป

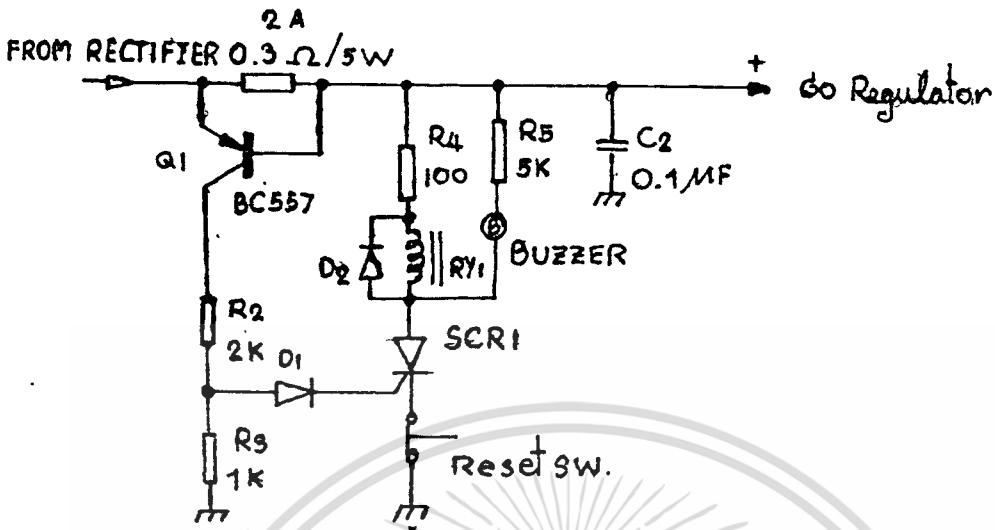

รูปที่ 1

1.2 การทำงานภาคป้องกันโอเวอร์โวลต

จากวงจรรูปที่ 2 เราใช้ตัวต้านทานเป็นตัวจำกัดกระแสในที่มีจำกัดไว้ที่ 2 แอมป์ เนื่องจากการไบอัสทรานซิสเตอร์แบบซิลิกอนจะมีค่าประมาณ 0.6 โวลต์ ดังนั้นค่าตัวต้านทานที่ใช้จึงมีค่าเท่ากับ $R = \frac{V}{I} = \frac{0.6}{2} = 0.3$ โอห์ม กำลังวัตต์ของตัวต้านทานหาได้ดังนี้ $P = I^2 \cdot R = (2)^2 \times 0.3 = 1.2$ วัตต์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเต็มที่ในที่นี้ใช้ขนาด 5 วัตต์

วงจรป้องกันโอเวอร์โวลตนี้เริ่มพิจารณาที่ Q_1 เมื่อมีกระแสไหลผ่าน R 0.3 โอห์ม เกิน 2 แอมป์ Q_1 ก็จะนำกระแสทำให้ D_1 ถูกไบอัสตรง เอส.ซี.อาร์ จึงถูกทริกทำให้นำกระแสได้ออกที่ต่อไว้กับรีเลย์จะทำงานในขณะที่เกี่ยวกับหน้าสัมผัสของรีเลย์เดิมอยู่ที่ NC จะถูกดึงมาอยู่ที่ NC ทำให้ไม่มีไฟไปเลี้ยงวงจรที่ต่ออยู่และวงจรจะอยู่ในสภาวะที่ต่อไปจนกว่าจะกดสวิทช์รีเซตวงจรจึงจะทำงานตามปกติได้ ส่วน R_1, R_2 ทำหน้าที่เป็นวงจรแบ่งแรงดันแต่ถ้าโวลตยังคงกระแสเกิน 2 แอมป์อยู่วงจรก็จะไม่จ่ายไฟให้กับโวลตอีก ดังนั้นถ้าเกิดว่าอ็พรวมตัวที่นำมาลบเกิดข้อผิดพลาดหรือเสียในลักษณะรีว กระแสที่จ่ายออกเกิน 2 แอมป์ ภาคป้องกันจะตัดไฟออกทันทีทำให้เรารู้ว่าอ็พรวมตัวนี้เสีย

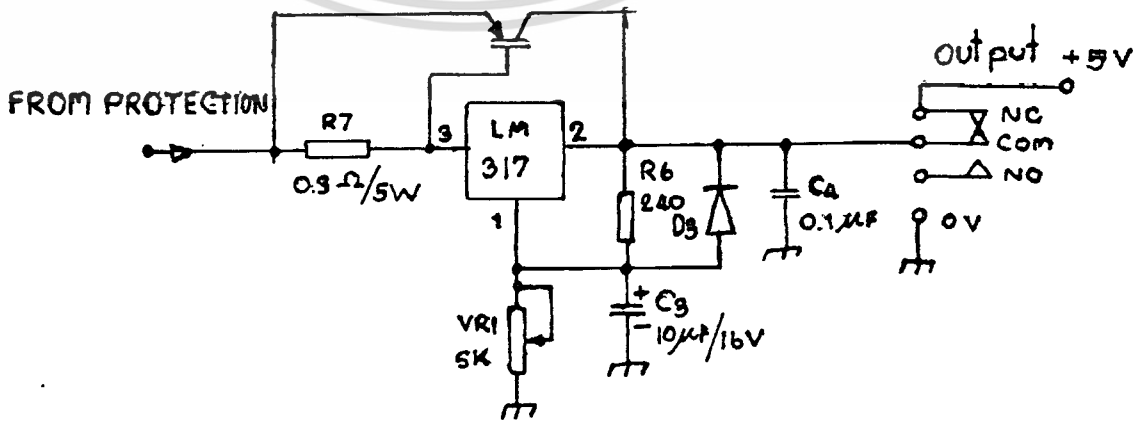

รูปที่ 2

1.3 การทำงานภาคเร็กกูเลเตอร์

จากวงจรรูปที่ 3 เราจะใช้ ไอ.ซี.เร็กกูเลเตอร์เบอร์ LM 317 T ซึ่งเป็นเร็กกูเลเตอร์ไฟพวกปรับค่าได้ 1.25 โวลต์ ถึง 30 โวลต์ ทำงานร่วมกับ D_2 ซึ่งการต่อในลักษณะนี้จะทำให้สามารถเพิ่มกระแสได้ จากเดิมกล่าวคือ ไอ.ซี.เร็กกูเลเตอร์เบอร์นี้จ่ายได้สูงสุด 1 แอมป์เมื่อมาต่อกับ D_2 จะทำให้สามารถขยายกระแสได้อีก 1 แอมป์รวมเป็น 2 แอมป์ VR_1 5 K จะเป็นตัวสำหรับปรับแรงดันให้ได้เท่ากับ 5 โวลต์ D_3 ทำหน้าที่ป้องกัน ไอ.ซี.ไม่ให้ได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากตัวเก็บประจุ C_3 คิสชาร์จ C_4 ทำหน้าที่ป้องกันสัญญาณรบกวนในกรณีเดินสายยาว ๆ

MT2955

รูปที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

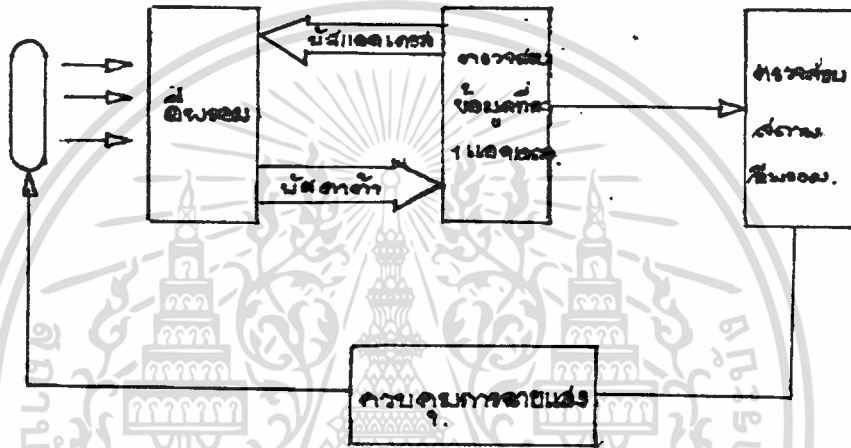

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับเครื่องลบข้อมูลอีพรอมนี้เป็นการนำเอาเครื่องฉายแสงอุลตราไวโอเลตกับเครื่องตรวจสอบข้อมูลเข้าไว้ด้วยกันและเพื่อให้เครื่องนี้มีประสิทธิภาพและคุณประโยชน์มาก เราจึงได้นำเอาวงจรแสดงสภาพว่าอีพรอมดีหรือเสีย (เสื่อมคุณภาพ) เอาไว้ด้วยตามบล็อกไดอะแกรมดังรูปที่ 2

หลอดอุลตราไวโอเลต.

รูปที่ 2

จากคุณสมบัติของตัวอีพรอมเมื่อข้อมูลในทุก ๆ แอคเตสของอีพรอมถูกลบออกจนหมด หรือ ไม่มีข้อมูลอยู่เลยนั้น บัสนี้ข้อมูลของอีพรอมจะมีสถานะเป็น 1 หมด จากคุณสมบัติข้อนี้เองที่เราจะนำเอามาใช้เป็นหลักสำคัญในการควบคุมเวลาการฉายแสงของเครื่องนี้คือ ในขณะที่เราทำการฉายแสงอุลตราไวโอเลตให้กับอีพรอมอยู่นั้นทางด้านวงจรตรวจสอบข้อมูลก็จะทำการส่งสัญญาณบอกตำแหน่งของแอกเตสเป็นรหัสไบนารี สมมุติให้เป็นแอกเตสที่ 0001 ผ่านบัสนี้แอกเตสเข้าสู่อีพรอมเมื่ออีพรอมได้รับสัญญาณบอกตำแหน่งนี้แล้วจะทำการส่งข้อมูลที่อยู่ในแอกเตสที่ 0001 ออกทางบัสนี้ข้อมูลเข้าสู่วงจรตรวจสอบข้อมูล ซึ่งในช่วงนี้เองที่เครื่องตรวจสอบข้อมูลจะทำการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้รับจากอีพรอมนั้นมีระดับสัญญาณเป็น "1" ทั้งหมดหรือไม่ ถ้าหากว่าข้อมูลที่ได้รับยังไม่เป็น "1" ทั้งหมด เครื่องก็จะยังคงสภาวะอยู่อย่างนั้นจนกว่าข้อมูลที่ได้รับจะเป็น "1" ทั้งหมด (อีพรอมยังคงได้รับการฉายแสงอุลตราไวโอเลตอยู่ตลอดเวลา)

เมื่อข้อมูลที่ได้รับจากอีพรอมมีสถานะเป็น "1" ทั้งหมดแล้ววงจรตรวจสอบข้อมูลก็จะทำการส่งสัญญาณใหม่เป็นแอกเตสที่ 0002 หรือตำแหน่งอื่นต่อไปให้กับอีพรอม ซึ่งทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความว่าวงจรตรวจสอบข้อมูลนี้จะทำหน้าที่ให้โอพรอมทำการส่งข้อมูลให้ตัวมันเองที่ละแอดเดรสตามลำดับเท่านั้น หากว่าในแอดเดรสใดไม่มีข้อมูลหรือถูกลบ ข้อมูลหมดแล้วก็จะทำการส่งสัญญาณส่งให้โอพรอม ส่งข้อมูลในแอดเดรสต่อไป และจะทำงานในลักษณะอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งวงจรตรวจสอบข้อมูลได้ตรวจสอบข้อมูลแล้วว่าในทุก ๆ แอดเดรสของโอพรอมไม่มีข้อมูลหลงเหลืออยู่เลย หรือมีสถานะเป็น "1" หมด เมื่อสถานะต่าง ๆ เป็นไปดังที่กล่าวมาแล้ว วงจรตรวจสอบสัญญาณก็จะทำการส่งสัญญาณไปส่งให้วงจรแสดงสภาพของโอพรอมทำการแสดงผลว่าโอพรอมได้ถูกลบข้อมูลออกหมดแล้ว ซึ่งก็เป็นช่วงเดียวกันกับที่วงจรควบคุมการฉายแสงได้รับสัญญาณมาสั่งให้หยุดการฉายแสงอุลตราไวโอเลต แต่ถ้าเป็นในกรณีที่โอพรอมตัวนั้นหมดสภาพการใช้งานแล้วหรือไม่สามารถที่จะลบข้อมูลให้หมดไปได้ (ข้อมูลในบางแอดเดรสมีสถานะเป็น "1" บ้าง เป็น "0" บ้าง) ทางวงจรตรวจสอบข้อมูลเองก็ไม่สามารถที่จะส่งสัญญาณไปให้กับวงจรแสดงสภาพของโอพรอมได้ เมื่อทางวงจรแสดงสภาพของโอพรอมไม่ได้รับสัญญาณจากวงจรตรวจสอบข้อมูลเป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมงแล้ว (ฉายแสงเป็นเวลา 1 ชั่วโมง) วงจรแสดงสภาพของโอพรอมก็จะแสดงผลให้รู้ว่าโอพรอมที่จะนำมาลบข้อมูลนั้นหมด สภาพที่จะนำเอามาใช้งานกันต่อไปอีก

เมื่อเราพอจะทราบถึงหลักการการทำงานอย่างคร่าว ๆ แล้ว คราวนี้เราก็มาทำความเข้าใจกับการทำงานของวงจรจริง ๆ กันบ้างดังวงจรในรูปที่ 2 นี้ ทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลที่ละ 1 แอดเดรส จากวงจรจะเห็นว่า IC₁ และ IC₂ # 4040 ซึ่งเป็นไอซี 12 บิตไบนารีเดคาน์เตอร์ ต่อกันเป็นวงจรส่งสัญญาณบอกตำแหน่งของแอดเดรสในสถานะแรกนี้เราจะสมมุติว่าวงจรถูกรีเซตหมด เพราะฉะนั้นที่เอาท์พุทของ IC₁ และ IC₂ จะให้ระดับสัญญาณเป็น "0" ทั้งหมด (แอดเดรสที่ 0000 H) จะถูกส่งผ่านแอดเดรสไปให้กับขาแอดเดรสทั้งหมดของโอพรอมในตอนนี้อพรอมจะทำการส่งข้อมูลในแอดเดรสที่ 0000 H ออกทางขาข้อมูลทั้ง 8 (D₀-D₇) ของโอพรอมผ่านบัลลูนข้อมูลไปให้กับอินพุทของ IC₃ ซึ่งเป็นแนมเกต 8 อินพุท และที่เอาท์พุทของแนมเกต (ขา 13) นี้ยังไปต่อเข้ากับอินพุทของ IC 4 A (ขา 1,2) ซึ่งเป็นแนมเกตอีกตัวหนึ่งแต่มี 2 อินพุทและถูกต่อเป็นแนมเกตเมื่อรวมการทำงานของ IC₃ และ IC₄ แล้วเราก็จะเห็นได้ว่า IC ทั้งสองนี้ทำหน้าที่รวมกันเป็น 8 อินพุทแนมเกตและจากคุณสมบัติของแนมเกตจะให้เอาท์พุทเป็น "1" ได้ก็ต่อเมื่อทุก ๆ อินพุทมีสถานะเป็น "1" ทั้งหมด ซึ่งก็หมายความว่า IC₃ และ IC₄ A นี้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบข้อมูลในแต่ละแอดเดรสว่าเป็น "1" ทั้งหมดหรือยังนั่นเอง ถ้าหากว่าข้อมูลในแอดเดรสที่ตำแหน่ง 0000 H ถูกตรวจสอบแล้วพบว่าเป็น "1" ทั้งหมดที่เอาท์พุทของ IC₄ A ก็จะให้สถานะเป็น "1" ส่งไปให้กับ IC₄ B เพื่อเป็นการส่งให้ IC₄ B เปิดเกทยอมให้สัญญาณมาจากวงจรออสซิลเลเตอร์ (IC₄ C และ IC₄ B) ซึ่งมีความถี่ประมาณ 500 KHZ ผ่านออกไปทางเอาท์พุทของ IC₄ B แล้วส่งไปให้กับขา CK ของ IC₁ ดังนั้นที่เอาท์พุทของ IC₁ และ IC₂ จะส่งสัญญาณบอกตำแหน่งของแอดเดรสต่อไปให้กับโอพรอม และโอพรอมก็จะส่งข้อมูลในแอดเดรสนั้น ๆ ไปให้กับ IC₃ และ IC₄ A ถ้าข้อมูลในแอดเดรสเป็น "1" หมดแล้วก็จะทำให้ IC₄ B เปิดเกทยอมให้สัญญาณจากขาเข้า IC₁ อีกและวงจรจะทำงานอยู่อย่างนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกว่าข้อมูลในทุก ๆ แอดเดรสของโอพรอมเป็น "1" หมด แต่เพื่อให้มีความมั่นใจว่าข้อมูลทุก ๆ แอดเดรสนั้นเป็น "1" ทั้งหมดจริง ๆ หรือถูกลบข้อมูลออกหมดแล้วจริง ๆ เราจึงได้ทำการออกแบบให้ IC₁ และ IC₂ คงทำการส่งสัญญาณบอกตำแหน่ง ให้กับโอพรอมต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าขา 2 หรือ Q₅ ของ IC จะมีสถานะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

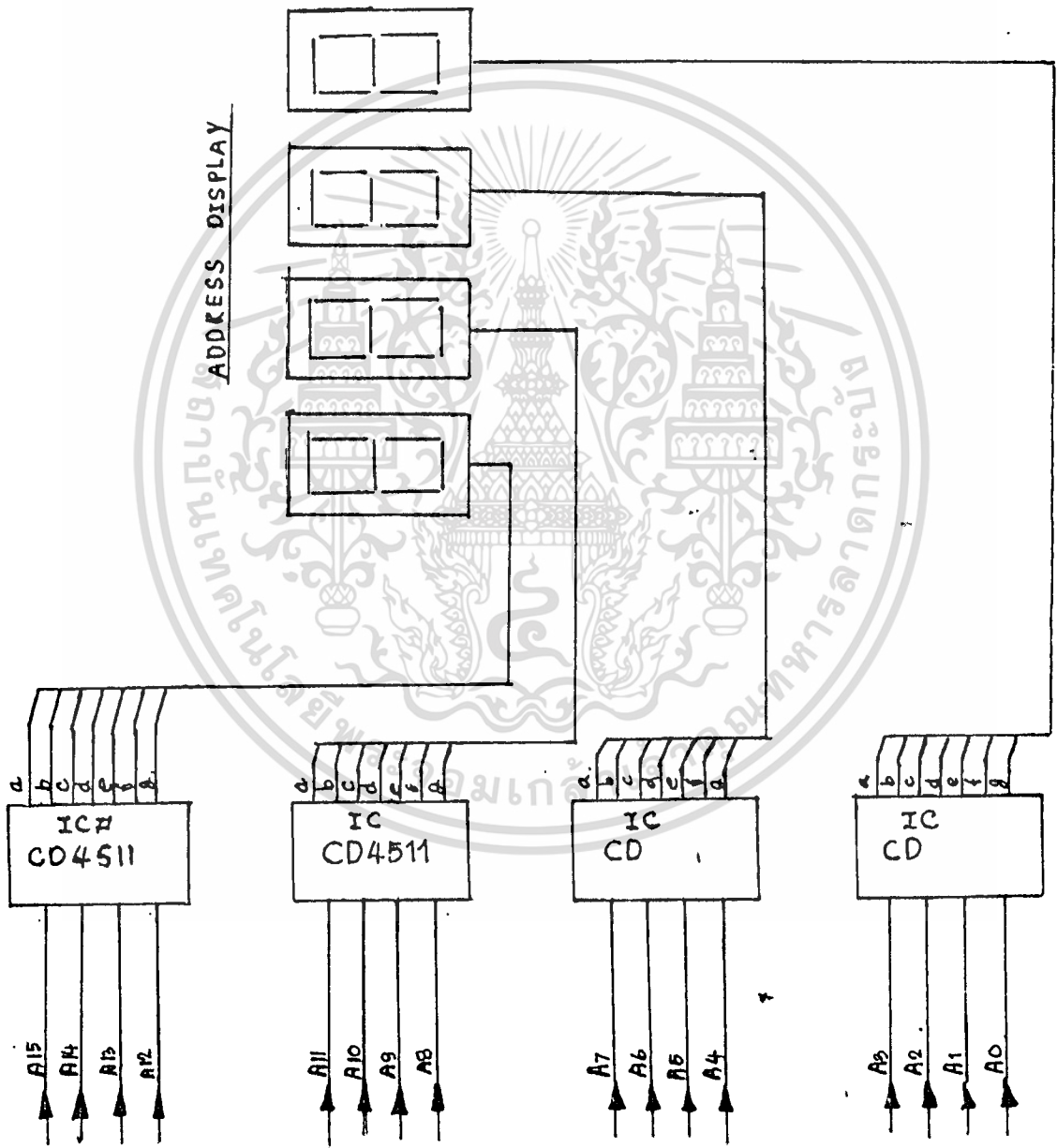
เป็น "1" จากสภาวะ "1" ที่ขา 2 ของ IC_2 นี้เอง ที่จะเอาไปทำการหยุด การตรวจสอบของ IC_3 และ $IC_4 A$ เพราะที่เอาที่พุทพุทของ $IC_5 A$ ในตอนนี้ได้กลับมาเป็น 0 แล้วดังนั้น $IC_4 C$ และ $IC_4 D$ จะหยุดผลิตสัญญาณนาฬิกาและให้สภาวะเอาที่พุทพุทออกเป็น "0" ส่งให้กับ $IC_4 B$ แทน ดังนั้นที่เอาที่พุทพุทของ $IC_4 B$ ก็จะคงสภาวะไว้ที่ "1" ตลอดเวลา (เมื่อได้มีสัญญาณนาฬิกาส่งให้กับ IC_1 ก็จะไม่มีการส่งสัญญาณออกตำแหน่งต่อไปให้กับอีพรอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

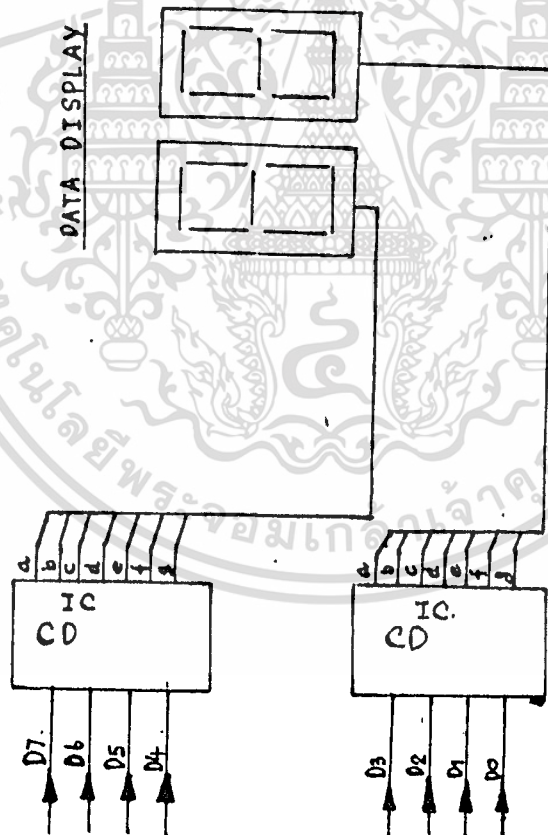

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2 วงจรควบคุมแสดงผลแอดเดรส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2 วงจรควบคุมแสดงข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปวงจรที่ 2 เป็นวงจรควบคุมการแสดงผลของแอดเดรสและข้อมูลของอีพรอม ว่าตอนนี้อยู่ที่แอดเดรสไหนแล้วและข้อมูลในแต่ละตำแหน่งเป็น "1" หมกแล้วหรือยัง ถ้าข้อมูลเป็น "1" หมกแล้วภาคแสดงผล 2 หลักทางขวามือของเครื่องจะแสดงเป็นตัวอักษร (FF) คือเลขฐาน 16 $(FF)_{16}$ ส่วนภาคแสดงผลอีก 4 หลักก็จะแสดงตำแหน่งของอีพรอม

ในที่นี้จะใช้ ไอ.ซี. เบอร์ CD 4511 ทำหน้าที่ถอดรหัสเลขฐาน 2 แล้วก็ส่งไปยังภาคแสดงผลเป็นฐาน 10 IC_1 ทำหน้าที่รับข้อมูลจากขาแอดเดรสของอีพรอมตั้งแต่ขา $A_0 - A_3$ แล้วถอดรหัสที่ได้ไปยังคิสเพลย์ หลักที่ 1

IC_2 ทำหน้าที่รับข้อมูลจากขาแอดเดรสของอีพรอมตั้งแต่ขา $A_4 - A_7$ แล้วถอดรหัสที่ได้ไปยังคิสเพลย์ หลักที่ 2

IC_3 ทำหน้าที่รับข้อมูลจากขาแอดเดรสของอีพรอมตั้งแต่ขา $A_8 - A_{11}$ แล้วถอดรหัสที่ได้ไปยังคิสเพลย์ หลักที่ 3

IC_4 ทำหน้าที่รับข้อมูลจากขาแอดเดรสของอีพรอมตั้งแต่ขา $A_{12} - A_{15}$ แล้วถอดรหัสที่ได้ไปยังคิสเพลย์หลักที่ 4

IC_5 ทำหน้าที่รับข้อมูลจากขาคาดำของอีพรอมตั้งแต่ขา $D_0 - D_3$ แล้วถอดรหัสที่ได้ไปยังคิสเพลย์ข้อมูลหลักที่ 1

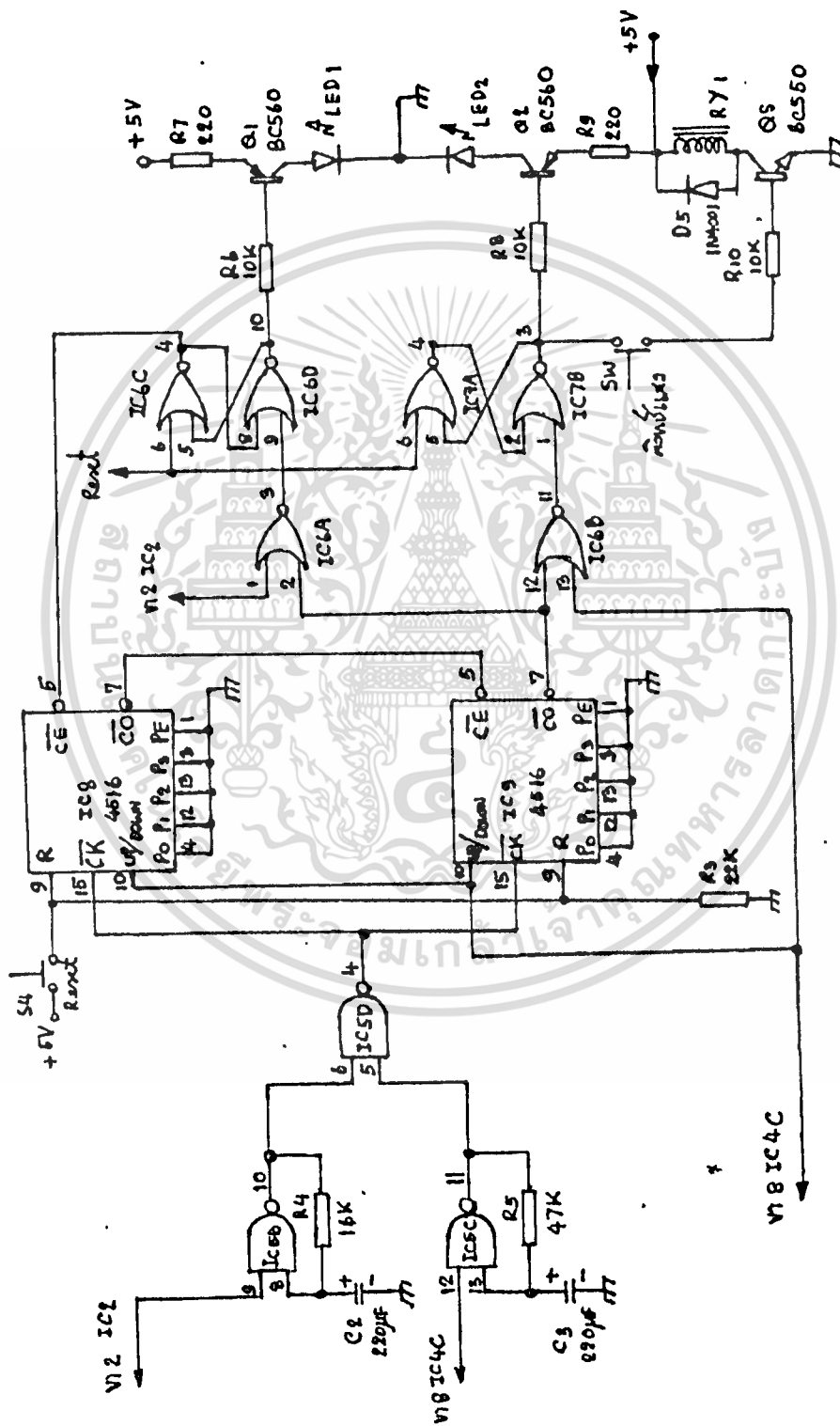
IC_6 ทำหน้าที่รับข้อมูลจากขาคาดำของอีพรอมตั้งแต่ขา $D_4 - D_7$ แล้วถอดรหัสที่ได้ไปยังคิสเพลย์ข้อมูล หลักที่ 2

หมายเหตุ

ไอ.ซี. 1-6 ใช้ Mc 14511 ดังนั้นเมื่อถอดรหัสของแอดเดรส และคาดำ เมื่อที่แอดเดรส และคาดำมีข้อมูลเป็นตัว F ภาคคิสเพลย์จะทำการดับส่วนนั้น เพราะ ไอ.ซี Mc 14511 มีการทำงานแบบนี้ แต่ถ้าต้องการให้คิสเพลย์แสดง F ออกมาก็ให้ใช้ ไอ.ซี. เบอร์อื่น เช่น เบอร์ Mc14495

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1 วงจรแสดงสภาพพร้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 1 เป็นวงจรที่ทำหน้าที่บ่งบอกสภาพของอีพรอมซึ่งมีการทำงานดังนี้ คือในขณะที่เริ่มต้นของการลบข้อมูลในอีพรอมที่เอาต์พุต Q_5 ของ IC_2 จะมีสถานะเป็น "0" ส่วนหนึ่งจะส่งให้กับ $IC_5 B$ ทำให้เอาต์พุตของ $IC_5 B$ มีสถานะเป็น "1" ส่งให้กับ $IC_5 A$ และอีกส่วนหนึ่งจะส่งไปทำการกลับสัญญาณโดย $IC_5 A$ เอาต์พุตของ $IC_5 A$ จะมีสถานะเป็น "1" ส่วนหนึ่งจะส่งไปให้ IC_8 และ IC_9 ซึ่งทำหน้าที่เป็นวงจรมับขึ้นอีกส่วนหนึ่งส่งไปให้กับ $IC_5 C$ ทำให้ $IC_5 C$ ผลิตสัญญาณนาฬิกาที่มีช่วงเวลาประมาณ 15 วินาที ส่งให้กับ $IC_5 D$ ดังนั้นเอาต์พุตของ $IC_5 D$ จะมีสัญญาณนาฬิกาที่มีช่วงเวลาประมาณ 15 วินาทีส่งให้กับ IC_8 และ IC_9 แต่จะมีเพียง IC_8 เท่านั้นที่สามารถนับสัญญาณนาฬิกาได้เพราะ IC_9 ถูกควบคุมการนับโดย IC_8 ดังนั้น IC_9 จะทำการนับได้แต่ละครั้งก็ต่อเมื่อ IC_8 ทำการนับสัญญาณนาฬิกาไปแล้วเป็นจำนวน 16 ลูกหรือเป็นเวลาประมาณ 240 วินาที

ในกรณีที่อีพรอมตัวนี้ไม่สามารถจะลบข้อมูลออกให้หมดได้ ซึ่งก็หมายความว่าที่ขา Q_5 ของ IC_2 จะต้องยังมีสถานะเป็น "0" อยู่ตลอดเวลา ซึ่งก็เป็นผลไปทำให้ IC_9 สามารถที่จะทำการนับสัญญาณนาฬิกาไปได้เรื่อย ๆ เมื่อ IC_9 ทำการนับสัญญาณนาฬิกาไปแล้วเป็นจำนวน 16 ลูก หรือเป็นเวลา 3,840 วินาที หรือประมาณ 1 ชั่วโมง ก็จะส่งสัญญาณระดับ "0" ออกทางขา 7 ไปให้กับ $IC_6 A$ และ $IC_6 B$ ด้วยเหตุที่อินพุตอีกอันหนึ่งของ $IC_6 A$ มีสถานะเป็น "0" รออยู่แล้ว ดังนั้นเอาต์พุตของ $IC_6 A$ จึงมีสถานะเป็น "1" กระตุ้นให้กับ $IC_5 D$ ซึ่งต่อรวมกันกับ $IC_6 C$ เป็น R-S ฟลิปฟลอป ดังนั้นในสภาวะนี้ที่เอาต์พุตของ $IC_6 D$ จะมีสถานะเป็น "0" ทำให้ Q_5 สามารถนำกระแสได้และยังเป็นผลไปทำให้ LED_1 ติดสว่างขึ้น (LED_1 แสดงบอกให้รู้ว่าอีพรอมหมดสภาพที่จะนำเอามาใช้งานแล้ว) ในขณะเดียวกันที่เอาต์พุตของ $IC_6 C$ ก็จะมีสถานะเป็น "1" ส่งไปให้กับขา 5 ของ IC_8 เพื่อทำการส่งให้ IC_8 หยุดการนับสัญญาณนาฬิกา

ในกรณีที่อีพรอมตัวนี้มีสภาพปกติทุกอย่าง ดังนั้นเมื่อ IC_3 และ $IC_4 A$ ทำการตรวจสอบข้อมูลทางอีพรอมพบแล้วว่าข้อมูลในทุก ๆ แอดเดรสมีสถานะเป็น "1" หมด จนกระทั่งที่ขา Q_5 ของ IC_2 เปลี่ยนสภาวะจาก "0" มาเป็น "1" (โดยปกติจะกินเวลาประมาณ 1,250 วินาที อาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ก็ได้) ซึ่งก็เป็นช่วงเดียวกันกับที่ IC_9 ทำการนับสัญญาณนาฬิกาไปได้ประมาณ 5-6 ลูก (240 วินาที $\times$ 5 = 1,200 วินาที) เมื่อขา Q_5 ของ IC_2 เปลี่ยนจาก "0" มาเป็น "1" ที่เอาต์พุตของ $IC_5 A$ ก็จะเปลี่ยนออก "1" มาเป็น "0" ซึ่งก็เป็นการไปทำให้ IC_8 และ IC_9 ทำหน้าที่เป็นวงจรมับลง ส่วน $IC_5 C$ ก็จะหยุดผลิตสัญญาณนาฬิกาแต่ที่ $IC_5 B$ ก็จะทำการผลิตสัญญาณขึ้นมาแทนโดยเปลี่ยนช่วงเวลาให้สั้นลงคือประมาณ 7 วินาที ส่งให้กับ $IC_5 D$ และผ่านต่อไปให้กับ IC_8 และ IC_9 ด้วยเหตุที่ว่า $IC_5 B$ ผลิตสัญญาณนาฬิกาที่มีช่วงเวลาน้อยกว่าของ $IC_5 C$ ถึง 3 เท่าตัวอีกทั้งที่ IC_8 และ IC_9 ก็ถูกทำให้เป็นวงจรมับลงจึงทำให้ช่วงเวลาในการที่จะทำให้ IC_9 ทำการนับลงมาอยู่ที่ 0 หรือทำให้ขา 7 ของ IC_9 เปลี่ยนสภาวะจาก "1" มาเป็น "0" นั้นใช้เวลาประมาณ 1 นาทีเท่านั้น เมื่อขา 7 ของ IC_9 มีสถานะเป็น "0" พร้อมกับที่ขา 13 ของ $IC_6 B$ ก็มีสถานะเป็น "0" เหมือนกันจึงทำให้ที่เอาต์พุตของ $IC_6 B$ มีสถานะเป็น "1" ส่งไปทำการกระตุ้นให้กับวงจรฟลิปฟลอปซึ่งประกอบไปด้วย $IC_7 A$ และ $IC_7 B$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

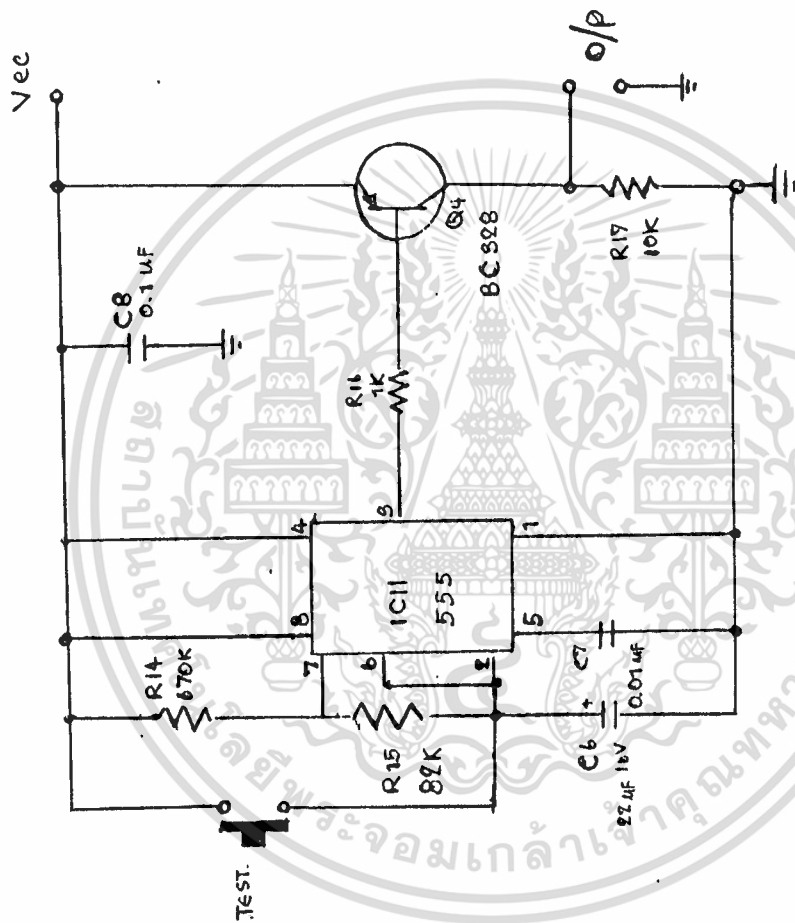
ดังนั้นที่เอาท์พุทของ IC_{7B} จึงมีสถานะเป็น "0" ส่วนหนึ่งส่งไปที่ Q_2 ทำให้ Q_2 เกิดการนำกระแสและทำให้ LED_2 ทึบสว่าง (LED_2 บอกสถานะของอีพროมว่าข้อมูลในทุกแอสเซตเตอร์สถูกลบออกหมดแล้ว) สัญญาณอีกส่วนหนึ่งที่ได้จากเอาท์พุทของ IC_{7B} จะส่งผ่าน S_3 ไปเข้า Q_3 , Q_3 จะหยุดนำกระแสทำให้รีเลย์และหลอดแสงอุลตราไวโอเลตหยุดทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยเหตุที่ว่าแสงอุลตราไวโอเลตนั้นเป็นอันตรายต่อเยื่อตาของคนเรานั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในวงจรรวมทั้งหลอดแสงอุลตราไวโอเลต จะต้องใส่ไว้ในกล่องที่ปิดมิดชิดไม่ให้มีแสงเล็ดลอดออกไปได้ และที่สำคัญช่องรับแสงของอีพროมจะต้องวางตั้งฉากกับหลอดโดยมีระยะห่างประมาณ 3 เซนติเมตร ดังนั้นอุณหภูมิในกล่องจะสูงมากถ้าหากว่าจ่ายไฟเลี้ยงให้กับอีพროมตลอดเวลาแล้วอาจจะทำให้อีพโรมเสียหาย เนื่องจากความร้อนในตัวเอง หรือจากความร้อนภายในกล่องได้

ดังนั้นเราจึงทำการจ่ายไฟไปให้กับอีพโรมเป็นช่วง ๆ โดยใช้ IC_{11} และ Q_4 (ตั้งในวงจรรูปที่ 1) ซึ่งต่อร่วมกันเป็นวงจรผลิตความถี่ออกเป็นพัลส์สี่เหลี่ยมโดยมีช่วงเวลาที่ใช้ในการจ่ายไฟประมาณ 1.25 วินาที และหยุดจ่ายไฟประมาณ 11.40 วินาที สำหรับช่วงเวลา 1.25 วินาที ก็เพียงพอที่จะใช้ในการตรวจสอบข้อมูลได้ทั้งหมดทุกแอดเดรสเพราะที่ IC_{4C} และ IC_{4C} ผลิตความถี่ได้สูงพออยู่แล้วสำหรับ S_5 นั้นจะใช้ตรวจสอบว่าข้อมูลในอีพโรมถูกลบออกหมดแล้วหรือไม่ เมื่อ S_5 จะทำให้ Q_4 สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับอีพโรมได้ตลอดเวลา ดังนั้นในการตรวจสอบข้อมูลของ IC_3 และ IC_4A จึงสามารถกระทำได้อย่างทันทีทันใด ด้วยเหตุนี้ถ้าหากว่าข้อมูลในทุก ๆ แอดเดรสเป็น "1" หมวกที่ Q_5 ของ IC_2 จะเป็น "1" ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งก็เป็นผลไปทำให้การแสดงผลออกสภาพของอีพโรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถ้าอีพโรมถูกลบข้อมูลหมดแล้วก็จะใช้เวลาไม่ถึงนาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 1 เนื่องจากอิพროมที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ด้วยกันหลายเบอร์ เช่น 2516, 2716, 2532, 2564, 2764, 27128, 27256, 272512 ฯลฯ หลาย ๆ เบอร์ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นเบอร์ที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไปแต่ด้วยเหตุที่ว่าแต่ละเบอร์มีข้อแตกต่างกันอย่างเช่น หน่วยความจำ จำนวนขา ตำแหน่งแต่ละขา ฯลฯ จากข้อแตกต่างของอิพროมเหล่านี้เองที่ทำให้ เราต้องสร้างวงจรสวิทช์ S_1 ขึ้นมาเพื่อให้เครื่องลบนี้สามารถใช้ได้กับอิพროมหลาย ๆ เบอร์ สำหรับเครื่องนี้จะใช้ได้กับอิพროมเบอร์ 2516 2716 2532 2732 2764 27128 แต่อย่างไร ก็ตามเครื่องนี้ก็ยังสามารถที่จะพัฒนาให้ใช้ได้กับอิพროมได้มากเบอร์ยิ่งกว่านี้โดยอาศัยหลักการเดียวกันกับของ S_1 ดังในรูปวงจรรูปที่ 1. บทที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทวิจารณ์ เครื่องลบข้อมูลอีพროมที่ได้ทำการพัฒนาขึ้นมา นี้ มีความสามารถที่เหนือกว่า เครื่องลบข้อมูลอีพโรมที่วางขายกันตามท้องตลาด และยังสามารถที่จะพัฒนาให้มีขีดความสามารถมากกว่านี้อีกได้ เครื่องลบข้อมูลอีพโรมที่พัฒนาขึ้นมา นี้ ทำให้ผู้ที่ไม่มีเครื่องซิงเกิล-บอร์ด หรือไมโครคอมพิวเตอร์ สามารถตรวจสอบอีพโรมตัวที่นำมาลบนั้น มีสภาพเป็นอย่างไร ลบข้อมูลออกหมดหรือยัง ทำให้สามารถนำอีพโรมไปใช้งานอย่างมีความมั่นใจ เมื่อเปรียบเทียบกับ เครื่องลบข้อมูลอีพโรมที่วางขายกันตามท้องตลาด

บทสรุป เครื่องลบข้อมูลอีพโรมที่ได้พัฒนาขึ้นมา นี้ ทำให้สามารถลบข้อมูลที่อยู่ภายในตัวอีพโรม ได้รวดเร็วขึ้น และยังมีการตรวจสอบสภาพของตัวอีพโรมที่จะนำมาลบได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้